

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ПРВ ОДДЕЛ

ОДЛУКА

Апликација број 8082/15
Сејфедин ХАРУНИ
против Република Северна Македонија

Европскиот Суд за човекови права (Прв Оддел), заседавајќи на 22 октомври 2019 година, во Совет составен од:

Aleš Pejchal, *Претседател*,
Tim Eicke,
Jovan Plevski, *судии*,
и Renata Degener, *Заменик Секретар на Регистарот*,

Имајќи ја предвид горе наведената апликација поднесена на 6 февруари 2015 година,

Имајќи ја предвид едностраната декларација поднесена од тужената Влада на 7 август 2018 година, барајќи од Судот да ја тргне апликацијата од листата на предмети, како и одговорот на едностраната декларација поднесен од страна на апликантот,

Расправајќи на седница, одлучи како што следува:

ФАКТИ И ПОСТАПКА

1. Апликантот, г-дин Сејфедин Харуни, е македонец/државјанин на Република Северна Македонија, роден 1944 година и живее во Градец, Гостивар. Пред Судот беше застапуван од страна на г-дин Б. Реџеџи, адвокат од Гостивар.

2. Владата на Република Северна Македонија („Владата“) беше застапувана од страна на нејзиниот агент г-а Д. Џонова.

3. Апликантот се жалеше на неможност ефикасно да учествува во постапката, недостатокот на усна расправа и недостатокот на доволно образложени причини за спорната мерка. Тој се повика на членовите 6, 8 и 13 од Конвенцијата во врска со постапка за лустрација која се водела против него.

4. Жалбата беше доставена до Владата.

ПРАВО

5. По неуспешните обиди за постигнување на пријателска спогодба, со писмо од 7 август 2018 година, Владата го извести Судот дека предлага еднострана декларација за целите на решавање на прашањето покренато со апликацијата. Понатаму, Владата побара Судот да ја отфрли апликацијата во согласност со член 37 од Конвенцијата.

Едностраната декларација го предвидува следново:

„... Владата би сакала да изрази – преку еднострана декларација – свое признание дека, во посебните околности на случајот, не ги исполнила барањата за заштита на правата на апликантот гарантирани со членот 6 § 1, член 8 и член 13 од Конвенцијата.

Следствено на тоа, Владата е подготвена да му плати на апликантот Сејфедин Харуни, сума од 5,850 ЕУР (пет илјади осумстотини и педесет евра). Според нејзино гледиште, оваа сума би претставувала соодветно обесштетување и доволен надомест за повредите на членот 6 § 1, членот 8 и членот 13 од Конвенцијата во врска со неговото право на правично судење, право на заштита на приватниот живот и право на ефикасен домашен правен лек и тоа би претставувала разумна сума во однос на квантумот на конкретниот случај во светло на судската пракса на Судот.

Со оваа сума се покрива било каква материјална и нематеријална штета како и трошоци и издатоци и е ослободена од било какви даноци. Оваа сума ќе биде исплатена на лична сметка на апликантот во рок од три месеци од датумот на објавување на Судската одлука....

... Во контекст на горе наведеното и во согласност со член 37 § 1 (в) од Конвенцијата, Владата, имајќи ги предвид условите од оваа декларација, би

сакала да укаже дека околностите на конкретниот случај дозволуваат Судот да донесе заклучок дека од „која било друга причина“ не е оправдано да се продолжи со испитувањето на апликацијата. Дотолку повеќе што не постојат причини од општ карактер, како што е утврдено во член 37 § 1 *in fine*, кои би барале понатамошно испитување на случајот во смисла на оваа одредба. Заради тоа, Владата го повикува Судот да ја тргне апликацијата од листата на предмети”.

6. Со писмо од 17 септември 2018 година, апликантот истакна дека не бил задоволен со условите од едностраната декларација, бидејќи природата на наводните повреди ја оправдуваат потребата за Судот да продолжи да го испитува случајот.

7. Судот повторува дека член 37 од Конвенцијата предвидува дека во секоја фаза од постапката Судот може да одлучи да тргне определена апликација од листата на предмети доколку околностите доведуваат до некој од заклучоците предвидени во точките (а), (б) или (в) од ставот 1 од овој член. Член 37 § 1 (в) му овозможува на Судот да ја тргне апликацијата од листата на предмети особено ако:

„од било која друга причина утврдена од Судот, не е повеќе оправдано да се продолжи со разгледување апликацијата.“

8. Исто така повторува дека во определени околности, може да ја тргне апликацијата од листата на предмети согласно член 37 § 1 (в) врз основа на еднострана декларација од тужената Влада дури и ако апликантот сака да продолжи разгледувањето на случајот.

9. За таа цел, Судот ја испита декларацијата во смисла на принципите кои произлегуваат од неговата судска пракса, особено пресудата за случајот *Tahsin Acar (Tahsin Acar v. Turkey)* (прелиминарни приговори) [GC], no. 26307/95, §§ 75-77, ECHR 2003-VI; *WAZA Sp. z o.o. v. Poland* (dec.), no. 11602/02, 26 June 2007; и *Sulwińska v. Poland* (dec.), no. 28953/03, 18 September 2007).

10. Судот има утврдено во голем број случаи, вклучително и оние против Република Северна Македонија, своја практика во врска со апликации за повреда на нечии права во постапка за лустрација (види, на пример, *Bileski v. North Macedonia*, no. 78392/14, §§ 35-52, 6 June 2019; *Karajanov v. the Republic of Macedonia*, no. 2229/15, §§ 55-81, 6 April 2017; и *Ivanovski v. the Republic of Macedonia*, no. 29908/11, §§ 136-191, 21 January 2016).

11. Имајќи ја предвид природата на признанијата содржани во декларацијата на Владата, како и висината на предложеното обесштетување – што е конзистентно со висината на доделени обесштетувања во слични случаи – Судот смета дека повеќе не е

оправдано да продолжи со разгледување на апликацијата(Член 37 § 1 (в)).

12. Дотолку повеќе што во смисла на горе наведените размислувања, а особено со оглед на јасната и широка пракса на оваа тема, Судот е задоволен што почитувањето на човековите права како што е дефинирано во Конвенцијата и нејзините Протоколи не бара да се продолжи со разгледување на апликацијата(член 37 § 1 *in fine*).

13. Судот смета дека оваа сума треба да биде конвертирана во националната валута по стапка применлива на денот на исплатата, и да се исплати во рок од три месеци од датумот на објавувањето на одлуката на Судот издадена согласно со членот 37 § 1 од Европската конвенција за заштита на човековите слободи и права. Во случај да не се изврши исплатата во утврдениот рок, тогаш ќе се пресмета затезна камата на предметниот износ по стапка еднаква на најниската стапка на заеми на Европската Централна Банка зголемена за три процентни поени.

14. Крајно, Судот нагласува дека доколку Владата не ги исполни условите од едностраната декларација, апликацијата може повторно да биде ставена на листата на предмети во согласност со членот 37 § 2 од Конвенцијата (*Josipović v. Serbia* (dec.), no. 18369/07, 4 March 2008).

15. Во смисла на горе наведеното, соодветно е апликацијата да се тргне од листата на предмети.

Заради овие причини, Судот, едногласно,

1. *Ги зема во предвид* условите од декларацијата на тужената Влада според членовите 6, 8 и 13 од Конвенцијата и модалитетите за обезбедување усогласеност со преземените обврски во неа.
2. *Одлучи* да ја тргне апликацијата од листата на предмети во согласност со член 37 § 1 (в) од Конвенцијата.

Изготвено на Англиски јазик и објавено во писмена форма на 14 ноември 2019 година.

Renata Degener
Заменик Секретар

Aleš Pejchal
Претседател